

Снимка 40: Претрупано кресло в центъра

/0'00"/Начален джингъл

Гаро: ...тя цялата ни пиеса не е много очевидна...

Теодор: Да си паркираш колата в двора на Харвард. 282 дни преди премиерата.

Свършва интро джингъл

/00:21/ Даниела: Нещо това кожено кресло ужасно ме отблъсква с това, че кожено. А, след като то категорично е визуалният център на целия тук кадър, би трябвало поне да бъде уютно. Може да е леко запустяло и такова. Защото той търси жена за чистене, очевидно дълго време никой не се е грижил, и какво от това.

Теодор *говори върху Даниела:* Обаче виж...

Даниела: Всичко е класа.

Теодор: Освен това изглежда...как да кажа, изглежда проветрено. В смисъл, според мен трябва да е много по-скупчено.

Даниела: Точно така! Задръстено с разни работи по-скоро.

Започва музика.

Даниела: Според инструкциите на Хоровиц, два са елементите, без които къщата на Джейкъб Бракиш не би била къщата на Джейкъб Бракиш. Стереото с двете колони, през които чуваме гласа на Байрън Уелд, и едно старо кресло, абсолютно централно в пространството и абсолютно централно в психологията на главния герой.

Музиката свършва.

/01:15/ Даниела: Ще ходя малко с теб.

Picture 40: Cluttered armchair in the centre

/0'00"/ Intro jingle starts

Garo: ...our whole play isn't exactly obvious...

Theodore: Park your car in Harvard yard. 282 days before the premiere.

Intro jingle ends

/00:21/ Daniela: This leather chair feels really off-putting with the fact that it's made of leather. And when it's absolutely the visual centerpiece in this whole frame, it should at least seem cosy. It can be a little worn out or something. Because he is looking for a housekeeper, it's obvious that nobody has taken care of it for a long time, but all the same.

Theodore *speaks over Daniela:* Yeah but look...

Daniela: It should be classy.

Theodore: Moreover everything here looks...how should I put it, everything looks airy. I mean, it all should seem a lot more overstuffed.

Daniela: That's right! Crammed with possessions.

Music starts.

Daniela: According to Horovits's notes, there are two elements without which Jacob Brackish's house wouldn't be Jacob Brackish's house. A stereo with two speakers, through which we hear Byron Weld's voice, and an old chair – absolutely centered in space and absolutely crucial for the protagonist's psychology.

Music stops.

/01:15/ Daniela: I'll walk beside you.

Гаро: А, добре.

Garо: Ah, OK.

Даниела: С Теодор си говорихме, че това кресло е много мушамено. Носи марката “евтино”.

Daniela: We’ve been talking with Theodore that this chair seems as though it’s made out of oilcloth. It bears the mark of *cheap*.

Гаро: Абсолютно сте прави и това е едно от нещата, които ето тука ми е заседнало.

Garо: You are absolutely right and that’s one of the things that really bother me.

Даниела: Да!

Daniela: Yes!

Гаро продължава: И се оказа, че тази кожа, нещо тоя изкуственяк не може да се обработи и нещо ще го мислим тия дни.

Garо continues: And it seems that this leather, this fake, cannot be treated to look differently and we’ll have to think of something.

Даниела: Или по-скоро просто да сложат един нормален плат отгоре, един калъф. Нещо, което да е - меки тонове, някакво приятно нещо, което да създаде...Даже това е по-просто, най-прост плат. Да. звук от сядане в кресло. Може и странично да седи!

Daniela: Rather, they should put some real fabric on top, like a cover. Something that would be – warm tones, something pleasing, something to convey... That would be the simplest, put some simple fabric on top. Yes. sound of sitting in the chair. He could also sit on it sideways!

Гаро: О, да, може да си легнеш настрана.

Garо: Oh, yes, one could lie on it.

Даниела: Да, ей така. звучи от креслото. Удобно е, факт! И е меко. Значи въпросът е просто външния вид.

Daniela: Yeah, just so. sound of the chair. It’s comfortable, that’s a fact! And it’s soft. So the looks are the only concern.

Гаро: Той беше друг столът.

Garо: We had a different chair initially.

Даниела говори върху Гаро: Или дори чисто и просто един огромен шал, който...

Daniela speaks over Garо: Or, you could simply place a large scarf over it, which...

Гаро: Столът беше съвсем друг стол, стар фотьойл. Но Стоян не се чувстваше добре в него.

Garо: The chair was completely different, an old armchair. But Stoyan didn’t feel comfortable sitting in it.

Даниела: Мхм.

Daniela: Mhm.

/02:26/ Шумове от работа по сцена.

/02:26/ Background noise of people working on stage.

Гаро: И понеже всичко се случва, така, малко със закъснение, той дойде този стол късно, Стоян го

Garо: And because everything is happening, like, a little bit behind schedule, the first chair arrived a bit

отхвърли, и ние трябваше много бързо нещо да реагираме.

Даниела: Разбрах. А този прие ли го?

Гаро: Този му е удобен.

Даниела: Той сигурно е удобен. Освен това, човек може да сяда и странично.

Гаро: Да, да, обаче той му е удобен, но на мен пък не ми харесва точно това, което казваш.

Даниела: Да. Соц офис дизайн.

Гаро, на френски: Absolument!

Даниела и Гаро се смеят.

/40:21/ Започва музика за преход.

Милена: Не те ли дразни тоя ръб, дето не го направих? Защо винаги за него си мисля?

Гаро: Еми, дразни ме, но на фона на другите неща, вече...

Милена: Не те дразни.

Гаро: По-скоро започва да ме дразни изкуственяка на фотьойла.

Милена, много тихо: Стига...

Гаро: Стига, ама...

Милена: Да спрем дотук. Ще извадим стария фотьойл.

Гаро: Не го иска! Какво да направим.

late, Stoyan rejected it, and so we had to think of something quick.

Daniela: I understand. Did he approve this one?

Garo: This one he feels comfortable sitting in.

Daniela: It may well be comfortable. Besides, one could also recline on it from the side.

Garo: Yeah, Yeah, this one is comfortable, but I don't like it one bit because of all the reasons you pointed out.

Daniela: Yes. Socialist office design.

Garo, in french: Absolument!

Daniela and Garo laugh.

/40:21 Transition music starts.

Milena: Aren't you bothered by that piece of the décor I couldn't finish making? Why am I only thinking about that?

Garo: Well, it bothers me, but considering everything else, it no longer...

Milena: It no longer is such a concern.

Garo: More and more I'm beginning to be irritated by the fakeness of the chair.

Milena, really quietly: Enough...

Garo: Enough, but...

Milena: Let's not talk of it. We will bring back the old one.

Garo: He doesn't want it! What can we do.

Милена: Ама няма как, няма как да се патинира тоя. Мога нещо, примерно нещо със спрей да го изпръскам, ама пак ще стои “евтинджос”, близко е. В момента, в който тръгна с четка да го претривам, му цъфва отдолу бялото, защото е изкуствена кожа “скай”.

/03:50/ Даниела: Въпреки всичките си недостатъци и критики, които отнесе, това кресло все пак дойде и във Второ студио на БНР за записа на “Да си паркираш колата в двора на Харвард”. И свърши работа. Най-вече в посока на психологическия комфорт на главния герой Джейкъб Бракиш, в изпълнение на Стоян Алексиев.

Започва пиано с чайки на фон.

/04:35/ Стоян като Бракиш: Ммм, всичко това е било само мое. Това кресло. потропва по креслото. То беше най-добрият ми приятел. Моя упора и моя компания, единственият ми довереник. Страшно е като си помислиш, че човек може да е толкова зависим от креслото си, и то не само, за да си подпира гърба, а и, за да общува, да разговаря с него. Много го обичам това старо кресло, Катлийн. Аз и моето кресло. Само ние двамата, в целия свят. въздиша.

Даниела: Креслото е споменато точно 30 пъти в текста.

Започва аустро джингъл

Теодор: С гласовете на Гаро Ашикян, Милена Панталеева, Стоян Алексиев, Даниела Манолова и Теодор Иванов.

Гаро: Почва да се посъбира представлението.

Свършва аустро джингъл

/05'53"/ Край

Milena: But it's impossible, this one can't be patinated. I could try to go over it with some color spray, but it would still look cheap, it's positioned too close to the audience. The moment I try to brush it off, its white pleather pops out. It's made of artificial "skai" leather.

/03:50/ Daniela: Despite all its flaws and all the criticism it endured, that same chair was nonetheless brought in the Bulgarian national radio's studio Two for the recording of *Park your car in Harvard yard*. And it did its job.

Working mostly towards the psychological comfort of the protagonist Jacob Brackish, played by Stoyan Aleksiev.

Piano starts playing, seagulls in the distance.

/04:35/ Stoyan as Brackish: Mmm, all of this has been mine alone. This chair. taps on armchair. This chair has been my closest friend. My comfort and my company, my sole confidant. It's a hell of a thing when a man comes to depend on his chair not only to hold up his backside but, also, to hold up the other side of the conversation, to have something to talk to. I love this chair a great deal, Kathleen. Me and my chair. Just the two of us in this world.

Daniela: The armchair has been mentioned exactly 30 times in the script.

Outro jingle starts.

Theodore: With the voices of Garo Ashikyan, Milena Pantaleeva, Stoyan Alexiev, Theodore Ivanov и Daniela Manolova.

Garo: The play is beginning to come together.

Outro jingle ends

/05'53"/ End

